

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XI. Virgo è furentis lupi fausib. puellulam eripit, & conseruat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

co se maxima laetitia cumulari testata est, quia uti summi regis genitrix à coelestib. omnib. sanctissimè colitur. Se praetereà incredibiliter gaudere confessa est, cuius aspectu, ut dies solis clara lampade, coelestis regia splendescit. Quinto uero gaudio sanctissima parens cumulatur; quia quicquid ipsi placet, diuina trinitas solet adprobare. Huc accedit sextum, quod laetissima percipit, dum uidet aeterni regis benignitate illis, à quib. colitur, ea praemia repedi, quae ipsa illorum meritis digna iudicarit. superadditur praetereà septimum, quia certò scit, gloriae suae magnitudinem nunquam ullo tempore tolli, aut minui posse.

MIRAC. VIRG. XI.

Virgo è furentis lupi faucib. puellulam eripit, & conseruat.

Matrona honestis morib. ornata, & summè pia, cuidam Virginis imaginì summos honores habebat; quam submissè, cùm prope illam pertransibat salutare consueuerat. Huius puella, dum ruri super area luderet, à lupo fuit surrepta, qui miseram in proximam siluam abstulit. Lupū multi clamantes persecuti sunt; sed minimè adolescētulam ei unquam potuerunt eripere. Mensae igitur accumbebat mater, cùm triste de filia nuncium allatū est. At ipsa, inquit, lupus filiam minimè laedet. Discubens. n. facillum illud petijt, in quo Virginis simulachrum tantopere uenerari consueuerat. È simulachri gremio filiolo ablato, flens ait, o coelestum regina,

gina, tandem decreui mecum filium tuū habere, quan-
diu à me filia mea abērit. Egregia uero Virginis
benignitas, & mirabilis mansuetudo. Quasi. n. ipsa
uerita, ne suo filio sibi carendum esset, si mulieri non
restitueretur filia, lupo continuò iussit, ut ab illa disce-
deret; quod statim euenit. Quare ij, qui atrocis ferae
uestigia persequebantur, puellam se suauib. pomis
oblectantem inuenere. Ac quidem eius gutturi lupi
morsuunculae leniter impressae cōpertae sunt; ut tan-
ti miraculi testimonium apertè uideretur. Perducta
deniq. ad matrem filia, & ipsa laetissimè ad Virginis
statuam accurrit, eiusq. gremio puerum reposuit. Fe-
rè idem miraculum legitur lib. I.

MIRAC. VIRG. XII.

*Piè puerum Virgo respiciens, ut è medijs flammis in columnis
exeat, efficit.*

Mulier diuino cultui ualde dedita, saepe An-
gelica salutatione Virginem salutabat.
Forte ad maritum in opere rustico se exer-
centem cibum ferre oportebat; neq. uero quisquam
offerebatur, cui filiolum, quem habebat, commenda-
ret. Quare Virginem consueta precatione coepit
orare, & illi filium commisit, quo domi solo relieto,
ipsa in agrum properauit ad maritum. Interim uici-
ni aedeis ignis acriter compressit, ita ut tota domus,
in qua erat puer, & ipsa exarserit. Ea re parentib.,
qui in agro erant, nunciata, ubi redeunt, domum pe-
nitus combustam uident. Miseri ob tantam iacturam
trista-